

Supplement packet - 9

22/1/2020 גתות ווילר גטיגן

סיה

שער תקון הוסודות

סימן ג'ד

צמי הלהקה
תב"ש. פ"ג פ"ג פ"גמסות ודראכ"ז
(מ) ס"ל מ-
(מ) ס"י א-ל-ב
(מ) צ"ס א-ל-ב
(ג) כמו שכתוב פ"ג ב-ל-ה

נמצאו"ו שני דינין בחושי הוסודות שהן מגופה, כי יש שהיא מותרת לפני וסתה ולאחד וסתה, ויש שהיא מותרת לפני וסתה ואסורה לאחד וסתה. כי אותה שהדראה כולה נבלעת בתוך הוסת מותרת לפני הוסת ולאחד הוסת אם לא ראתה בתוך הוסת, ואאותה שהיא לאחד הוסת או שדגילה להתחיל מתוך הוסת ונמשכת לאחד הוסת מותרת לפני הוסת ואסורה לאחד הוסת.

ו' וסדר הוסותות" שהן תלויות בימים כבר אמדנו"ו שהיא הוא שושת אליוhem בכל אותה עונה. וכך הוא דינה, שאם הייתה לモודה לדאות בלילה אינה חוששת אלא בלילה. ואם ראתה שלוש פעמים ביום והרכיעית בלילה, או שלוש פעמים בלילה והרכיעית ביום, חוששת ביום וכלילה מפני חושת הראשה ומפני השש השני שהוא אחרון. ואם ראתה פעמים ביום ופעמים ביום ופעמים בלילה שלא על הסדר, או שדראה הראשונה ביום והשליש אחרוניות בלילה, או הראשונה בלילה והשליש אחרוניות ביום, או שלוש בלילה, וחושת לאחרונה בלילה. ↵ לא וכל זה הענין שאמרנו אין אלא לעונה הראשונה, אבל לשדר אמי הוסותות"ו אין בהם הפרש בין עונת היום לעונת הלילה ובכלל היא אסורה, לפי שאין האשה ברוקת תוך ימי נרתת בימים שהיא דגילה לראות"ו ואני מבחנת בין עונת היום לעונת הלילה, ואם דרך הכל לפני מה שברוקה.

סימן ז'

הנה כתבנו חזוי הוסודות ומוני קביעות וענני קביעות כפי שכלו ורשות

לנפש תדרשו

העתה שות אל הומט שום שנקבע ונת ליטם לשדי ענות היום, וכמו שאל, צי' קביעת אשס סות ליטם שום אעפ' שאן השעת שחר. ובאותה החודש תחולת בת לאח' (שם ס"ק ס"ז) שאן בעונת תולות קביעת סות ליטם, מוח' חד בו חורוא' (שם ס"ז) ומואר את הסבאו לדין הפטור (שם ס"ז) ע' ייראה דמקור הוסת עונה... וכל שלא קבעה... את העונה אין את אלא ראיית מקריות". מוח' עדרין צ"ע בדרכ' ובק" שחר' סוט אין דין וזה מואר הכא בדרכ' רבנן. ע' השנת הדוד לעיל ס"ק נ' ופרשטיין לה דין הביל' ואפשר מפרק דין זה באבל וברור שס' ילא מעשי חומר זה בדרכ' רבנן להמת אסורה כל הלילה וכל היום, אלא ביום או בלילה).

מ. ובבבון היא אסורה. משמע רקא גם על יום האחרון של ים וראתה, ובכ"ע מס' א הל' ג. וע' מה כתבנו בוה לעיל ס' א הל' כה העזה לה.

מן. הכל לפני מה שבדקה. משמע שכוננה שכרכה בה אין לה וסת, אבל בשעתה שראתה בום לפני ואחרי עונת הבריקה יש לה וסת, וב"ע דין י"ר. וכותב הבב' שכ"ל והרב"ד הבא. וב"ע לא רק דין זה בסידור סדריא הכא, אלא אין יש סקטם ליריק להרי, כמו שהסבירו לעיל שוגבי וזריא מזכורותם של הפלגות ומים קדושים, וקביעות העונות מילאלא אחריתם. שקביעות העונת מצטטת את משש הום ולשנה זאת (וכן שנות ל' ימי ביום לקביעות ווות). ולכ"ט אם אין

סימן ג'

ג. רכל ריש ירחא ס ותמצא טהורה והוא נקבע. וכמו שאינה בא הא עקדתון, שתאכל א תראה, אבל אם

ז. נקבעים בשלש ראתה בריש ירחא זה ואילך חוששת זה שהכבד נעקך

ף. סקטם וכדצנו לעין. עפננו זוך ומי'.

ק. הפיצה. ימכאדור לדעת פלקוד מוטסתנא נדה פ"א. נ. דאמרין רהקבצה וראי' ועריבא"ר שליט"א הנרכז למפר מוטסתנא

ר' י"ר. של' מוחמד ע"ר סוף ניל (ס' א הל' ר) ברבינו לישוב בפסחוט שרדין ומטח השעה בנו פעמים וכו' בכא שלא קבעה שעיה בנו

וב. אינה חוששת. לא ברייח אייר, אך האם גם קוריה. הנה נטלין תשפיש. רעת הר"ש ס"ק נ. דאמ' עבדה הום בלדור צ' ג. מאייר עית הומרוד בעקר אל רומייא רעפיקות נערך אל לאם נא צ' בברבי רבט ממהורה י' ג'ס' ודר' איד' ראותה צ' ע"ש בתקודתני. באה לא קבעה בד"ל איה. שב ע' בפושתנו ע"ע בענין נ. נט' נטע בעורות הג' מון

לה. ישאו הוסותות. מלשוו ובו ישאר הוסותות' מוח' רקא ובו על וות' הפלגה, וע' נ"ב' עבניא ס' פ"ג' שמליח מוצרי רבנן בלילה זו שעת הפלגה נקבעת לפני מסטר והומט שחלינה לבב'. ולא למי מסטר העונת שחלינה (ולא דעתך כיodo' דוד סכלה' הגר"ז ס"ק לו), וכן מוח' החורוא' (ס' פ"ה ס"ק ס' ע"פ ראייה נקבעת מרפי' רבנן הכא). איל' צ"ב מוש עניין קביעות הוסותות המבואר הכא ומואר החורוא' (שם ס"ק ס"ז) שמקודם דין זו ממנה וסידרא' דין ס' דילר ישי' שעת וסת וLER יהודה עט... נוראה דעתה ליריק יהודה נעשה לרי' ישי' ובתרוריו נראה דזקיקותה הווא ליום דזקוק אלא שעינה וחושת אלא פלעה לעיר' ישי', ועתה ליריק יהודה יושוד (פ"ייש ס"ד). מיחס צ"ב מה שבסח' החורוא' גדר עונה וגדר שעיה בעיל' עצירות, ע' ס' א העדה יאנ' ע"פ ליקון ס' ד' השעה ז' ראייה נဟה ליבור חורוא' גדר מופרי' רבנן וכו' וכו' ע"ד' לישן נ"מ להלטה' ע"פ סדא' ג'

ללו. כתב הפט' ס' ק"ט' אין האשה קובעת וסת... איל' יחו כולם בעונה אותה או ביום או בלילה. וכן מואר בטלחת המבואר (פ'ה דין י"ר). וכותב הבב' שכ"ל והרב"ד הבא. וב"ע לא רק דין זה בסידור סדריא הכא, אלא אין יש סקטם ליריק להרי, כמו שהסבירו לעיל שוגבי וזריא מזכורותם של הפלגות ומים קדושים, וקביעות העונות מילאלא אחריתם. שקביעות העונת מצטטת את משש הום ולשנה זאת (וכן שנות ל' ימי ביום לקביעות ווות). ולכ"ט אם אין

(יג) שורה חזילוג. פירושו, כמו שכתב נספח י"ח שצוקם הילג לחינה סופתם עד שמקבצנו כלם פעמיים, על כן היה מופתם מלון נזכר. מחדך ר' ז' (יד) חושחת בראש חזרש איזר, פירושו, צקמי ימיס גליליך מדק מיר, אלטניך סטולו יוס צלאטס גראטס צקמי עונה ציניעס למי דלקן לא... ואית עונה ציניעס למי דלקן לא... פיליט לכת"י סס' ג' נלהקה

מיכו צדקה נא זקן קתס נכין
בגנן כלמלט נכלמלט מלט סנטו
זכלמלט מלוט מלט זכלמלט מלוט
מגן זכלמלט נכלמלט מלוט זכלמלט מלוט
מיין זכלמלט מלוט זכלמלט מלוט זכלמלט מלוט
וראיות, תחודש החשייש מיא התחלה וסת וחוששת לראש חורש הספור ולא
ההפלגה הדראשונה מפי שהפסקת החודש השני בימי' דאיית תחודש הראשון
חוודש אב אף על פי שם הטלנת שמי' החשיים בעין סכלטוט ננילא:

卷之三

אשנה יב צירברי הצע ברא, גוּלְלָה וְעַדְעַמָּה לְטוֹבָקָם יוֹסֵף שָׁׂעָר גְּדוּגָן גְּדוּגָן:

טומחו בזבוב

(ט) פון המגן. עין באור היבוק וסוך סיק צ'ן שוכב בתיוח בהיא לה והט
קדום לבן כו'. עין וחות דעת זוחהש סיך צ'ן: בגדודים סיך צ'ן שכוב הדוא הרין
להיפין, שרואה ניסן סיון אב אלול נשרי הוושע לסת השווא, ואפי אלם
היה מוקדם ר' סירוגן ואחרו קר מזרה ודאותה ב' וזה שיט על השוו, עזקך ות
הסידוג זוקבע וסת (הסדרה) זוסדרון. וכוכב בר. זוחהש טט: ביאורים סיק צ'ן
זרמת הסידוג שוקב, נגן שרואה בביטן ובשיכון ובאבר, ואחבי לא ראתה נ'י
פעמים וצופים והימין אלול תזרוי תשון, אפלול זכין חשותה בלסלון, ולא דמי
לסת הפלונה באור הטעב זוקם זיק' לג' ביר, ואין שתה זה ענקר דס. שלא
הוארה ב' זונרין והענו שענה השווים, ע' ע' ש'. (ט') גראש הוושע אוד
חוואר רעה זוחהש סיך צ'ן: ביאורים סיק צ'ן איש שכוב דלא החמבר בלשונו
דרכט הדיוור בהושיע חמלה שען תוביל שוד מאל ואורה דרכ, וא' זוחהפלונה
בצמץ ג' ב' ש', חזאי התשועת לאוש הוושע אב מבני הפלונה, ודרוקם לא לא
הו' הפיגת שותה נגן שב' הוושע רוגאנגים מלאים וב' השוינס הי' אחד
הסר' ענאי מל' מושס הקב' האיה הוושע לאי' החודש, אבל הוושע ליט'
שאותו במ' שהוא שוה לפלון, ע' ע' ש': (ט') קובעת ה' ות. עין
בשוחות נדע בחזרה תנייאן הלק יוזה ופה סיון פ' ג' בשם גורל אוור
שכוב, אך ורק כשבישת נזק כבור דין זו בראור ב' ואשי רוחשים, ה'הו' הרין
בבשת הפלגה דאיון, וכות' קובע א' שהוא ב' המלונת שדים אם אנים שרים בטעינה
ימים שרים והוא ב' בלהפלגה ביעת שרים, ומומה שי' בו רעה לאסאל מון קיז'ו
מבואר בשלוחן שורך. הוושע שוחה לאורונגה א-ס. התייה השווה בלילה הוושע של פגמים, ולעומת ות התוחש
שבצעות דאותה בבל' א', ורואה ואין-צריכה להושע לסור-ה. שבכונתו ביל' א' אף דההפלגה יטם' יוזה שוה, אך בנסיבות אין שבחיןך ות האיה שניה

(ג) פניו דק יי' בפתח מעונה ביזיגויה ליל וכמה לילcum, וכמה לילטמ. בכ' גומצן פאצעל וטון גומס לומט דיאס מ', דלעט מוטט קיל' למיטה געיגנט, דהמאן
הגהות רעך"א

“*Yours, & etc.,*”

באר היבט
 (ז'ז'ז) ג'אזר, מנג פלאו' נקיין אין לאכער מאן כהן ליליאס מנטפם גויס נל
 דילט מרט, וול ליפמי גאנט פיטר קיטלע דערוי פלמא פאלטס געל טקסטער זיך
 טומטומט למיט פולד לילץ סיינט לילץ עי' רינט מרט, ציט'ר וויש' נמי' נמי'
 ג'אזר ברה, ומיטק דענונה ביגוניה גאנטס מונוש לחודש, באיזו ים
 ג'אזר ברה צראטה בר איזרכה לחושך להווש. האב בן שחדרוש מלא
 של חודש שרואה בר-גמרא דעונה ביגוניה שלשים ים מתחלות דאייה
 או חסר, ומה שאמור בגדרא דעונה ביגוניה שלשים ים מתחלות דאייה
 ותחלות ואיה אחריה היינו בסחט. חודש דודא מלא, ואין הכל נמי'. אם
 חודש דודא מלא כיס ים מתחלות ואיה תלחלות ואיה אחריה, ממילא
 ג'אזר לחוש בין און פון א' דראש חדש אייר משוט סבינה ביגוניה, וכוכב
 בכ' בחושוואת אלה קייד חולק על השין כהה, והסתכם עם הפטוקים
 רשלשים ענינה בעיגוניה והוא דם שלשים לאו-ויט, ע"ש.

מופלגת מראיה וראשה שהו חומשיים עטרות, ואילו לסקין'ית שבעתון דרכיה לחוש כיזם השבת והוא דיל חלק פעיל, ומוחלך וכשלטמן נציג הפהresa שיפורש באזהה ענינה לא רצינן לה כוונה קביעה, אלא הוא בזענון של חוקיות אין אותו מוטח נשכבות קביעה, אבל לעצם שכובן החולגנה והשתמע יום והולגלה לפִי מספורה כי אם היה הריאה שטמנן מופלגת ביום ובין אם היה בלילה, לא משגנין בוה ואמרין שהה דרכה. כשמגניז'יס המופליג מואיה ראשונה כן למספר הפסים רוכבה לדאותה, וזה אזי אם התהה רוכבה להפלגה איה דבר אחר אין אנו משגניז'יס כדבר אשר היה שם מנן נשכבות הפלגה אך היה בו בלילה בוה, כי-יש. והזכיר'ה בז'ר'ה ביאור, ונונאה-בר'הוינו חולק ודוקן כוסת החודשׁ ולא השבחין בכך וחוק מואיה הקדמתן, שאר וסת החודשׁ לאו מטעם הפלגה הוא אך ואיתו ים בחודשׁ הוא גוגרטס, כי-יכ מה

הלכות נדה קפט

בימים או בלילה. חיל טס לרתקה צר"ק נלטה ומכ' יוס → סיון חוששת לר"ח תמו
ונכ' צללים או יוס של קכש לה ומם תלין טטקה קומת לה
הסמן לו ואם לא ראתה מטל"ז סס מכ' בר"ח תמו אינה חוששת ר' סלמ"ז סס
שניות זו יוס או צללה (לטכ"ז)⁴ (ויה' נוקט הספנות ממקצת מעוגה
נעוגה ויל' מיאס ליטן חון טס לרתקה צללים וכטוף כי יוס אטמלוי'
ב' ענומ מיליחס נלהיה עס ענומ סדרית עטמן קרי מ' ענומ
שהפסקת החדש והשini ביטלה דאית החדש
הריאון וראיית החדש השלישי היה התחלת
וכן גבוייעס לרב"ה רחובות ולא גוועה.
ג' בראשו. אנטקן גג, פגמים וטש מערכ תלל גג, פגמים:

וסת וחושת לר' י"ח הסמוך ולא יותר:
יג ק אין האשה קובעת לה וכות אפילו ראתה
 שלשה ר' זה אחר זה אלא אם כן יהיו
 בולם בעונה אחת [לו] ביום או בלילה י ואם
 ראתה ג' פעמים ביום והרביעית בלילה או ג'
 פעמים בלילה והרביעית ביום וחושת ביום
 ובלילה מפני חשש החותם [לו] הראשון ומפני
 חשש השני שהוא [לח] האחרון ואמ ראתה
 פעמים ביום ופעמים בלילה שלא על הסדר
 (ולג קעס [לט] מרד מן ג') או שתראה
 הראשונה ביום וג' האחרונות בלילה או
 הראשונה בלילה והג' האחרונות ביום או
 שלש בזה ושלש בזה שבג' פעמים נערק אף
 וסת הקבוע בג' פעמים חושת לאחרונה [מ]
 בלבד: **ס** (ס) [מא] הילכך לשלמה מוסכם לנו
 ספדים

²⁴⁾ בהשגות על בעה"נ: 25) ס"ק קו"ב:

הַלְכֹות נָדָה קִפְט

ראתה כאחד בניין ובאחד בסיוון ובאחד בספטמבר (ב) לר'ח לדלגוים אבל ראתה כאחד בניין ובאחד באוקטובר באהחד בתמוז ובאחד בסיוון לא ראתה לא קבעה לה וסת:

ב' ראתה ט' ב' בנין וט' ב' איר
ו' י' ח' בסיוון לא קבעה וסת כיוון
שסירה בהחדש השליishi ולא ראתה
(לא) עד י' ח' בן:

הדילוג [לב] ערך שתקבענו:

ב' ⁵ [לג] וסת הסירוג ראייה
אשונה מן המניין לדברי הכל [לו]
אך על פי שהרחקה דאיותיה
אללא שלגנין חשש וסתה במלחלה
זו שוה לדילוג שאינה חוששת
אללא מר' ר'ח הסמור לו בגין
שוראתה בר'ח ניסן [לה] חוששת
בר'ח אירן ואם לא ראתה עד בר'ח

סִוָן

ס' טו ו טו
 פטוט ע נבימול סס דג
 קפ"ד ט"ה פ' טו וכ"ל
 רוכטב"ה ט"ה נ"ה
 ודין פ' מניינם דראטב
 גמוניסט ליטאים
 [ל] ל"ר "ח לדילוגים. והו ומ' הקורא למקן סעיף י"ג
 [לא] עד י"ח בו. ומ"מ קוצחת ליט' נமחו מחס וסוכן
 הספסנות מל"כ נל"כ וחס רלהת ט קרבה לה וסוכן
 הספסנות מל"כ נל"כ כי מתו' ניינן עד נ"ו נבניר ל"ב ז' ב' ז' ב'
 נזינן מל' ומטען' נבניר עד י"ט נמחו ג"כ נ"ב יוס צה"ל
 מקל ומ"מ נמיון עד י"ט נמחו ג"כ נ"ב יוס סקיוון מל' ז' ב'
 (נ"ה כ"ז¹⁴):
 [לב] עד שותהבענו. הדבוק וסתום יט נ"ב פ"ז למוס ז'

נמחילמו כי צמל קכען לא יוס ו לא נוקט ומיה לסתורין
טו כלען למליין ממלחו כטוו הכל וקם סדר'וג בכתמקען-ווען
סומכו כל טמיס פאלר-זוניס וויהה מוצבב נטען נטען וו

וימליס שכמתומכת לערת קומר ייחד מיליגת מודחת לו געולדסן זון צולט וארט (לארט²) :

[לה] חוששת לר"ח אייר. מחשש לסתם נסס ומוקן כל מה ש(52) וגופו של דוד"ה אמור לו' נמיין מוחצט מחשש עוגה פינויים כלעניל ס"ל כ"ב (53):

(47) ס"ק ב"ב: (48) ס"ק ב"ז: (49) ס"ק ב"ב: (50) אמר ח: (51) סעיף י: (52) ס"ק כ"ג
ס"ק י"ד: (53)

[לפריטים](#) [לדף](#)

קונטראס אחרון

(ג) והפרישה ב' כו'. מ"ט הכהני ולמי²³ עיין נמ"ט נקעיף י"ח (נפניש²⁴) דלק"מ:

וְפָרִיכָה

¹⁷ ל'ז ע"ב ר' אם: ¹⁸ ע"א ד"ה אתיירב: ¹⁹ ש"ג ט' ג"נ: ²⁰ י"ח ע"א: ²¹ ס"ק ג"ה: ²² ס"ר ע"א: ²³ ס"ק ג"ב:

¹² See also the discussion of the relationship between the two in the section on the "Economic Crisis and the Decline of the Bourgeoisie."

ביהורה

ב'ו

שאינו כשר אחד וכן הוא ברמכ"ס פ"ט מהלכות מלכים הלכה
ה' שיש עיריות אסורה על בני נח וכרי והזcold והבהמה,
דבריו הר' ש:

סימן פג

הלוות נדה

תשובה לדוד משכל, שיר דודית, ורבות בברות, מעלות ומרות, לעד ירושה, אש המורה, ח' כבוד אהוב, דידי וביבר, הרב וגמור ובריל מגן פיה עית ר' בראון, סורר ווינה, מורה ואין דעת, כבוד מורה ר' מאיר עטבל כהן יי' איבך וו' ר' טבק ולזרון:

מכבתו הנחמד מין ייר' העבר הגעני לנכון ושהחרץ בשלומו
ושלום תורחו. והנה הרבר חרוש אשד המצא כרוני
הוסתות אמי פותח באשרוי ותוללה לדור על זה כי היא סכידא
ישירה ונכונה מאריך השכל וחמניות שלל הקדרונות לא
דברו מזה ומוקם היגיון לו, ואמנם לדינן אף כי הסברוא היה
נכונה לא אוכל להחליט בסכמתו עלי' כי נתהי לב' על לשון
הברושים בבה.

וזהנה שורש המצחחו של מילתו הנה ה' לשונו של מועלתו
 איתא בשיע' יימן קפ"ט סעיף י"א אין האשה קובעת
 cosa אףilo ראהה ג' ד"ה וזה אחר זה ואכ"י היה כולם בעונה
 אחת ביום או בלילה כי, והנה מינו שמנה הש"ע ושילש
 לדענין קביעותה וסת שיחיה הקבוע לא אלילן בתור מה שהוא
 שהוא ביום החודש אם אין שום בעונת יום או לילה ומילא
 שמעון קפ"ט שבב"ע כתוב דין זה באהורה ובראשו וחסום
 בה"ד והוא התם בוסת הפלגה ראיינו וסת קבוע א"כ שהווא
 ב' הפלגות שיטים אם אין שיטים בעונת יום או לילה, וכן
 בסרט בעלי הנפש להראיב' שמן מוקוד רין זה או איהה חתם
 וזה לשונו, והסתורות שהם תלויים בימיים שאמורו שהיא חותמת
 להם בכל אורחה ענה נכו. ובוואיה יש כו עעה לשאל מה היה
 דין הסתורות בחתול וסת הפלגה קוווטם קובעתו י"ג לדענין וסת

ימין פב

תשובה לבבורה אהובי תלמידי יורי האלוף הזרעוני והרבני המופלג מודר'נו ואלף פריטש י"ג:

קבלה מכהבך, ועוד אשר הקשיט ביד ס"י דצ"ז בש' ס"ק ג' שכח דקי"ל השבע מצוות גczטו ב"ג וזה לא וא"כ קי"ל כרבנן דלא נצטו כי"ל הרובע כהמ"ה וכובת שניות מהש"ד דברי החומר והוראה במסכת ע"ז ד' ב"ב ע"א ד"ה אין מעמידין שנדרחו שם לתרץ הייך א' מעמידין בהמה אצלם והיאך מוטריס לדועה שליהם. ולול דברי הש"ד רagan קי"ל כרבנן ואין מוחדרין על הרכיבעה א' מטור להעמידין אצל א' ע"מ או"ר ע"כ ובירן.

ונשותבש מאריך כהה ולא ירעד מה דאייה לטעות טען
גודל כהה. השם "וְמִזְבֵּחַ" מובד על הרכבה בהם
דרהינו להזכיר מן על שניינו מינו במוסכת ע"ז שאמור א"ז
מעמיקין שם הטם שהעכו"ם עצמו ירבענה ואטו יש שיר
לelogתא בה שעכו"ם אסור בבחמה הלא הוא בכלל גילעון
עריוות של בני נח מרכטיב והז לברש אחד יצאה בחמה וחוי

ההינו העברות שער ע"י סמ לא הי גילה זחא מז' ומצוער לילים אינס מקימים מצוות הגילוח ע"י העברות סמ וממילא כל שלש. מיחשב גילה כי הי שלשה אינו חיב ב' בפאות זקן והה בגי פאות זקן אינו חיב אלא נזקן בגילוח שיש בו השחתה וצדיק להיות תורתי לעצמו שהיה נזקן גילה וגם היה בו השחתה כמו ואיזה במסכת בכורות ר' כ"א ע"א ובמסכת קידושין ר' ליה דיל ר' לפין גורה שוה אה פאה מכחנין וכן פסקו כל הפסיקין וא"כ לפ' דעת החכמים הלל דרומה ומושת פספוס האבן אך נשא לא ה"ל לפטוק לאיסור דסק נשא מטור בפאות הזקן אך שמשמתה השער מ"מ לא הי דרך גילה כמו שומכו בסוגיא ר' מרכות:

והדבר מפרש ברוריא בהדרישת היריב"א למסכת מכות ר' כ' על המתנית וחני הקורת קורתה נ"ז על הראש שתים אחד מכאן ואחת מכאן ועל הזקן שתים מכאן ושתיים מכאן ואחת מלמטה כהרב היריב"א הא דלא תני וחיב על הזקן חמץ כמו שתני וחיב על הראש שweis רב' ח' בס הילוי דיל משום דעת הרא"ש יכול להזכיר שיטין רב' ח'

אות בשתי דינים וחחיב שדים אבל על זהן אין יכול להשתתף חמוץ פואות בכלה אחת כה' וכ' ו' דס' אבג'עווון נשא לא אמרו מתייחיב בנשא אלא בקראה אבל בזקן דבעין גילוח ונשא לאו גילוח הו עכ' לריטוב' וא' מפורש בסוף ונשא דהינו העברה שער ע' משיחת הסם אף שמשיחת השער מים לא הר' גילוח ורק שעורי עיב' א' אה' ברך כ' בר' מהחי דבר שה' מביא ער' תפטע דברי הר' הלוי היל' והחbare אה' בר' הנוריסו ייש מנשיה שנוריסן וחחיב על הרדא חמוץ ע' שהנוריסו זול אל פלגי על זה דינא דס' נשא לא דוח נוריס סוכרת דתמי' מתייחיב חמוץ בכלה אחת היינו שלא הפסיק בנתי'ים אף שא' אפשר סוכר הר' גירוס ואREL של לא הפסיק ביתיהם הו' כמו בכלה אחת ומפני תק' ר' וא' דת' ק' סוכר דחחיב חמוץ אף שלא הפסיק בינהם הואר חמש לאין זון וא' סוכר כוון דלא הפסיק בינהם הואר חמש לאין זון וא' סוכר כוון

ומעתה המשיכה הנagger האלנו שנותינו בו היזר כל
המרינותינו היינו שלוחים סיד מעורב עם אויר'ס
וותהנין אותו רק רק ומעוברים בו מים ועשויים עלי טית
טיט ומשוחים פניהם בטיח טיט זהה והוריפות הסיד
ואויר'ס שופך השער זה הוא כמו סן נושא עולם סן נשא
הוא רבר לח ולשן סן אינו נופל כי אם דרכר לח וג'י
חריפות הסס הזה שופך השער בטבעו כמו הסיד ואויר'ס
וכדרומו מצינו בפסכה מגילה יג' ע"א שמן המור שמן זית
שלא הביא שליש ולמה סכך אותו שימוש את השער
ומענץ את הבשר והוא מורה מוריין איך זה גילות והוריפה
לא הקפידה אלל בבלילות שיש בו השתחה כמו תער אבל
כל שהוא השתחה בל גילוח או גילוח ללא השתחה מותר

ואמנם מדבר כיור מעלה שכח שלזוחים אויד"ם פאגמענט" שהוא דומה לאכן ומאברם על ובי מן התורה:

זה הוא הכלilo אין כאן שער כל ולפ' זה לשלוח
במשנה כל אחד לפי שיעורו היה סופר כן בכל
כללה ואיל' קשה על תנא דמתניתין שם שהחתי
שערות האמורדים כי למה הוציא המניין שי' שעודו
לי' לימוד שערות האמורדים כי' וכוה היה قول
והאמורדים בכל מקום גם פטת הזקן.
והנה מעלו רצה כה מקומן מרבי רישי מורדיש
והאמורדים בכל מקום בתינוק ותינוקת ולא
בפאות, ושב' רודה מעלו לוי שבמשנה אמר שטי'
ובפאות לא נזכר شيء, אבל גני מקשה על התנא
למה אמר שטי' והוה ליה למירס סתום בלי' שום מן
שערות האמורדים כי'. איז' שלא קובל' חוזל' שיעור
בפרה ונגינס וכן כת' ובכלהו נזכר בהו שערות
בפאות הזקן שלא שיר' בהו מניין הזקן לא קובל' שיעור
כלל, ודי' בה לדחת ראיות של' להקל' באיסור תורה
יוסיף לרבד בו בזזה כי לא איש' יחו' מטעם אשר'
ומעתה יראה למחות שם בהמקלים ולבעוד חם ע' ר' זעיר
שייד מגעה אחר' שנזרעו כל הראיות שלו, לא עוד
אפשר אם hei ראיותיו כראוי מוצקתו יש בה רינה
ונחת בריך' לשיעוריהם הווים מגלחים' במפערים עד
ולמהר גילוחו גילוח כל דודו אחר' שהם טמכבים על
המשיחית הבא אח'יך יישאר שערות שיש בהם כדי' נט'
זהוג' וגס' יshaדר' קצת' שעודו שלא הגיע' שם המסתך
וישחרו בתען ומה שאסדר אפי' לוי' גערן

דברי ידידיו הד"ש

סימן ס

תשובה סבוי המחבר

אהובי יי'ר מתחלה צרך אני להזכיר כי דבר היריעות שקדם לו לא היה מותר מטעם המשנה ור' מאיר אמר שכך לא ניתן לערש סימן ר' מאיר ולא ר' מאיר דב' רישא דב' רישא בפסוק סימון קפ"א, וגם יש אבן שמופתפסים. מכיוון שהזקן והוורא משיד השיעור מודה לא פשיטה שהוא אויל נזכר ועודמה לו איה בגמרא דיניז דף מ' ע"א אמר רבא שלשה מגלהין חղלחת מזוהה פשיטה מ"ר מושם עכבר שער הוא ואפי' סך נשא קמ"ל רלא. ופירש"זיל סס המשיד השעד ור' מאיר עכ"ל הבית הילל, והגה רברוי תומחוין והרביה דאיתא לסתורו דמהאי טבגיא רבעיד מוכחה רסס נשא

סין. ראתה בו, הוקבע וסת לראשי חדשים. לא ראתה לר' חיון, נערק וסת של ר' חי וחדרשת לשני בסין, אפשר שתראה והוקבע וסת להפלגה מל'א לל'א, שהרי דאית ר' חי ניסן ואיר שות בהפלה לדראה ב' בסין. שנין מלא ואיר חסר. עכ'ל. וש'ם שות אמר חוששת לר' חיון אמר ראתה בר' חוששת וכיר, כונתו על יום ב' דר' חי איר, שהו עיר הראש בראש, דמגנו מתחיל המניין דאייר, אבל יומ ראשון דר' חי איר הוא יום שלשיםليس בידוע, וכן כתוב אחד מגדרי המפרשים [כ' (טפ')]:

בעה לה וסת, אבל אם בשניה או בשלישית אין קביעות וסת של הפלה כלל, והושת ורק אחרון לעונה בינויה, וזה שכחכו הטרשווע"ג חדשים, חרא מיניהם נקטו, והוא עין לכל הוסתו, כדרומה מקור הרין בספר געל הנפש להראב"ד (טט) זונען נז"ן ווז":
סתותה שם תליים בימים וכיר' איטה חוששת לא בום וכיר'. עכ'ל. הרי על כל וסתות הזמן אי. וכן לומר דוסת של הפלה נהשכ עונתו

בכ' וחסיפה לומר, דאע"ג'adam וראתה בר"ח נין ובא' דר"ח איריך ובדר"ח סיון הוקבע לה וסת לר"ת, היינו טעמא, דכינן רואתה שני פעמים בר"ח גמור, תלין הוסת גם ביום א' של ר"ת, ואמרין רהו שקדוריין בו ר"ח גורם ראייה, אבל לחוש לו לתכחלה לא חיישין, אלא חושת ליטם השני של ר"ח נפס (פ"ז). אבל יש שפירשו גם חושת לשני הימים של ר"ח איריך מילטס לום נן], וזהו כמו שתכתבו בסעיף י"ב ע"ש, ואין הכרע בדבר. ומסתימת לשון הפוסקים ממשע רכל יומם ר"ח הוא לנגרי כר"ח גמור, וכן מסחבר, שהרי באמת כל חדש איןנו מגיע לשלימות הימים, רכל חדש הוא כ"ט ימים ויב"ב שעתות ותשצ"ג חלקים, ומהיא טעמא אנו עושים חדש מלא חדש חסר, וכל יומם א' דר"ח ברובם יש בהם מקצתו מן חדש הבא, רק אין מחשבין אותו בחשבון, והוא שאמור חול"ל ב מגילה [ה] מנין שאין מחשבין שנות להושיטים בכוי לפ' פירוש הרמב"ם בריש פ"ח מקודש החדש ע"ש, וגם לדורות נכסי נזום קילא קילס לחוטס כלע נלפנגו פפלגה, ואם ראתה היום ביום ולאחר כ' ליליה, נחשב כמה עונות יש בהם ותחוש בך אשלום מספר העונות, دائ' אפשר לומר בן, כל מספר הוסთ הוא למים ולא לעונות. ועוד דא"כ בטללה לה האילא שהראיות ייכימם להיות שווים, ככלם ביום או כולם ליליה, והיה להם לפреш. ועודadam בחר שאהיהם לא יוכלו ולסוף כי בלילה, שתחושר למספר העונות, יבא החשבון ליום סוף כן, וזה בזאת הפלגה כשני פעמים האשונות לא יהיו שווים, יהיה הכלל להיפך, ואחיך בלילה דוקא וכן חזר חיליה, כתוב דבוזת הפלגה לא חיישין לזמן גונגה [נמען פ"ז מילוי ו"ז פ"מ פ"ג], וחמייני זה, ולענ"ד גראה עיקר כמה שכחתי. ע"ט שתוול ספקה לנו,kos מREL נספלה ונטפה נללה לריסה לחוטס נלומה עונה, ותקפה על א, ע"מ, וממשי ה, לדוחה נכסמי גונגה קילא קילס לחוטס כלע נלפנגו קילא גונגה בעוים, דו"ק]:

ט וזה שבתב דאם לא ראתה צריכה לחוש לשני בסיכון מושם חשש וסת הפלגה, אין כוונתו דזולת וזה אין לה לחוש, והא פשיטה כל זמן שלא נקבע לה וסת בג עפערים צריכה לחוש לסת הבינוינו, שהוא יום לא' או ר' חגי

השלישי היה היחללה וסת, וחושת לר' הסמן ולא יוחר. עכ"ל. ביאור הרוברים, ע"ג רבעל וסת הפלגה חוששין אף כשהלא קבעה ג' פעמים, וזה בשארוי הפלגות, אבל בהפלגות רחדרים, דרוב נשים רוזאות כל חדש, לא חשבין לה להפלגה אלא לביטול זון מטעם מטען פק"ען]. ויש מי שרוצה לומר, ומהיריו כשאחר מלא ואחד חסר, ושני חדשים الآחרים היי שניהם מלאים או שניהם חסרים, ואין ההפלגות שוות לעניין שחוחש לר'ח אב, ובאמת חוששת לב' אב, וזה משכחת לה רק בימי החורף, רחנון וכטלו' פעמים מלאים פעמים חסרים, ובושא' שכתוב חזשי החמה, לאו דוקא - הוא [ממות דעם (מייסת) פק"ען]. והדוחק מבואר, והעיקר כמ"ש. זול וס פול נטעם טומליים זוקם אמלוט ומם קניינו צלי נרכיס סס מ"ט נטפין ו,andal נכל לאצ"ז דעיקר סום ומם סמאצ, מה' ספל נטעונו ולכ' גן מיטען כלון נטפנגן, וו'ק']: ואפילו היה לה וסת קבוע מוקדם, ליום שקדום הראשן, מ"מ אין כלום, דהוא נחשב להוסת הקודם, ולא נשאר רק ב' פעמים [פס מקיל'ס]: בין וסת הסירוג כיצד, שישרגה חדש אחד, וכן אין לומר שרואה בר'ח ניסן ובר'ח סיון ובר'ח אב, דמנלן לקrhoתו סירוג, שמא כן דרכה ליאוות בשני חדרים, אלא וסת הסירוג מקרי, כגון שהיא מדרכה לדואות בכל חדש, וראתה שבט אדר ניסן, ועתה סירגה לשני חדשים, שראתה בסין ובאב, ולכארוא אם נחשוב ניסן להוסת הקודם אין כאן רק שני סירוגין, וכמו שאמרנו [פס] בוסת הדילוג, מ"מ בסירוג אינו כן, וחשבין ניסן ג'ב', והוא שלשה פעמים בסירוגין. והטעם, דבשלא מא בוסת הדילוג שאין הימים שווים, זהה כהפלגה שאין הראשן מן המניין. אבל בסירוג דוכלו בו אחד, הוי גם הראשן מן המניין [וע' פק'ק'ג].

ב' כה-כג קביעות וסתות של הימים, זריכים
להיות כל הדואות בעונה אחת, ככל
בימים או ככל בלילה, אבל אם מתקיים בלילה,
ומתקיים אף ביום שלאחר הלילה שהם ים
אחד, מ"מ לא קבעה וסת, ואינה חשושת אלא
להחרון כדין וסת שאין קו שחשושת לו.
וזיל הטור והש�ע סעיף י"ג: אין האשא
קובעת לה וסת אפלו וראתה ג' חדרים זה אחר
זה, אלא אם כן יהיה כולם בעונה אחת, ביום
או בלילה. ואם ראתה ג' פעים ביום והרביעית
בלילה, או ג' פעים בלילה והרביעית ביום,
חשושת ביום ובלילה, מפני חשש הוסת
הראשון [קעטן] ומפני חשש השני שהוא
פעמים בכל חדש, שראתה רק ברוח אדר ור' ר'ח
ニיטן, אבל אם ראתה גם בר'ח שבט, אין ניטן
מן המניין, ושידין ליה בתור הוסת הקבוצה נז"נ
מקליין, ולפער גם טמיון קדום כן ולא טמ' נטמן. ו'יא'
שייש ספק בזה נסדי טמים מקי"לן, וראה לזה
מבבא קמא [לען] גבי שור שנגנת, ע"ש, אך
בכאן אפשר לומר, כיון דכל הנשים דרכן לראות
בכל ל' יום, וכן בכאן אין ניטן מן המניין, כיון
דווזו בסתר נשים, אין לחושבו בכלל הסידוגין,
ומ"מ צ"ע לדינא. ונום סכמיין ולפער מקי"ד מטה
על טמיון ומוג דוטס פפק, לך אכם, כיון דוטס פפקין
דרגן נון נזולן, וכן מעדין לך נון ומוג סכמיון, וכן ק' :

יב בד זו"^ל רכינו הב' בסעיף יב: וסת הסירוגין ראייה ראשונה מן המניין לדברי הכל, ואעפ' שהחומרה ראיותיה, אלא שלענין חשש והארונות בלבילה, או הראשונה בלילה וג' בסתת, תבילה הוא שוה לדילוג שאינה והושתת אלא מר' ח' לר' ח' הסמוך לו, כגון שראית בר' ח' ניסין הושתת לר' ח' אייר, ואם לא ראתה עד ר' ח' סיון הושתת לר' ח' תמו הסמוך לו, ואם לא ראתה בר' ח' תמו אינה הושתת לר' ח' אב, אעפ' שהן הפלגת שני חדשים בעין הפלגה הראשונה, מפני שהפסקת החדש הב' ביטלה וראיית החדרש הראשון, וראיית החדש

ו וסת שאינו קבוע בזמנ החודש רוכב רוכב של הנשים אין להט וסת קבוע, ולכן צרכות לחשוש בראייתם לכמה סוגים וסתות.

א' יומ החודש: ראתה באחד מימי החודש, צריכה בחודש הבא לפירוש באותו היום. ולדוגמא ראתה ביום' ב' בחודש ניסן, צריכה לפרש ביום' א' אייר. ואין חילוק בכל זה בין חדש מלא לחודש חסר.

ראתה ביום' ל' בחודש מלא, וחודש הבא הוא חדש חסר, אינה צריכה לחוש לסת זה, כי אין כאן יומ' ל' שתחשש לו.

ב' יומ הפלגה: הפלגה פירשה מרחק. שונה וסת זה מוסת החודש, וסת החודש בין ראותה פעמי' אחת החושת, ואילו בוסת הפלגה אינה החושת עד שתראה שדי ריאות, ומוניה את הימים שביניהם - וזה נקרא הפלגה, וחושת לה. ולדוגמא ראתה ביום' א' בחודש ניסן וראתה שוב ביום' כ' לחודש ניסן, הרי שיש לה הפלגה של עשרים יום וחושת לט' אייר, שבו ירשלמו עשרים יום מהראייה השנייה.

וסת הפלגה שיש לחוש לו, הוא רק אם ראתה את שתי הדיווiot האחוריות באותה עונה, ר' לר' שראתה עכשו בעונת ים, ולסוף שלושים ראתה שוב בעונת ים, אז צריכה לחוש לסוף שלושים הבאים ביום, אלם אם ראתה עכשו בלילה, ולסוף שלושים ראתה ביום אין עשיים מה וסת הפלגה בכלל.¹⁴

ג' עונה בינוותה: הנה חז'יל חשבו ומצאו שסתם נשים וԶאות ללי' ים, ואידך: סתם עונה ל' ים. וכיון שכן קבעו חז'יל שככל אשר שראתה, יש לה לחוש לסוף שלושים ים לראייתה, ולדוגמא אם ראתה בא' ניסן יש לה לחוש בל' בו.

ולפ'ז' אם היה משתנה המצב ורוכב הנשים היה וסתן לכ'יה יום, היה הדין לצריכות הנשים להחשש לסתם עונה של כ'יה יום, והנה עתה משתנה המצב ורוכב רוכב של הנשים אין להם עונה לשולשים ים - אם לא על דרך המקה וכהאר ימים, וכן לא קבעו הנשים לעצמן שום זמן קבוע שרגילותות לזראות בו. לכן אין זמן הזה לחושש לעונה בינוותה כלל.

ד' וסת הגוף: אם אידע בגופה שום עניין, כגון: שקעה או פיהקה או שהרגישה שראשה או אבריה כבדים עליה, וראתה רם מתן הרגשות אלו בין תחילתן בין בסופן, כשטרגייש עד

ב' ראייה הנחשבת לקביעות וסת, היא רק אם נתמאה בה מה'ת, והיינו שהרגישה הרגשה המתמאת ומזהה מראה טמא, או שראתה כדרך אפלו שלא הרגשה - וזהו היהת הרגשה ולאו אדרעתה. אמנם אין הכתמים אפלו הטמאים עושים קביעות וסת. אבל גם שنمצא על ער הבדיקה מצטרף לקביעות וסת.

ג' ראתה שלושה או ארבעה ימים, לעניין קביעות וסת אין מסתכלים אלא על היום הראשון. ואפלו אם ראתה מעת ופסקה יום או יומיים ואח'יך חזרה לראות, מסתכלים רק על היום הראשון ודוקא. אמנם אם ראתה ופסקה, וואתה אחריה שבעה ימים שוב, תלך אצל חכם שיסדר לה וסתותיה.

ד' היום מתחלק לשתי עונות, עונת יום ועונת לילה, קבועה וסתותיה ביום חמישת ימי דזא, קבועה בלילה חמישת ימי דזא. עונת יום היא מעלות השחר עד עצם הכוכבים, ועונת לילה היא מזאת הכוכבים עד עלות השחר. מהשיקעה עד עצם הכוכבים הוא בין השמשות, ואם ראתה ביום זה, העונה שצריכה לחוש לה היא עונת לילה.

ה' רואד לכל זוג לנחל ימן שיירשמו בו את עונתיה, ושתורלו לרשום מיד בקבלה הוסת כדי שלא ישכחו.

ו' אלה הלוקחת כדורים המונעים את הופעת הוסת, אינה צריכה לחוש לשום תאריך של וסתות בעור שהיא לוקחת את הבודדים, וכך הרצקו הבודדים למנוע את הוסת, ודין זה גם בבעל וסת קברע.

ואם רגילה לראות וסת מז' אחר גמר לקיחות הבודדים, או אחר יום או יומיים צריך לפחות בזמן שיזדעת שצריכה לקבל.

13. הנה בכמה מקומות נקבע השווי' והפוסקים כאן לשון נץ החמה [ראתה קודם נץ החמה וכו']. וודבר ברוד שאין הכוונה למה שאנו קוראים נץ החמה - אלא הכוונה לעמוד השחר, רוחחים הימים הוא בעמוד החודש ולא בזמן החמה כראמיין בכל מקום, וכן נץ החמה הוא אחר תחילת הימים [כמבהיר פפסחים דף ב' ע"ב]. אלא שנקטו הפוסקים לשון זה, מחלוקת לשון המשנה בדקה [נץ ס' ג' ע"ב], אלם הכוונה דוידי על תחילת הימים האמיתית והוא בעלות השחר - שהוא תחילת הימים לכל הרינים כלל.

ותנא דמסיעין לו הוא בעל האשכול שכח בהלכות נהה טימן ל"ב עמ' 77, ויל': מכמה אמר רבא עונה ים או לילה, ואע"ג שרככה לראות בטוטי הימים בעיא פרישה מתחילה עלות השחר ובור. וכן אם כתוב בסדר טהרה סי' קפ"ר ס' ג' בר'ה תלענ"ר, והוכיח כן מרבי הרכב"ם [פרק ח' מאיטוב' הל' ג'] שכחוב: ושיש לה וסת אסורה לשמש כל אותו היום וכו', הרי שלא הזכיר נץ החמה, וסתה ביום אסורה לשמש כל אותו היום וכו', הרי שלא משמש בכל עונת הוסת אם אלא ים וليلה, והוא מעלות השחר כידוע. וראה בערך השולחן סי' קפ"ר טע' כ"ג.

כ' אורה עונה (ל) ונמ' לברוק עצמה לכתחה בעעת הות או אחוריו באחויו עונה (ל') חוץ טות מרילון ונקר בפ'א בסקל'ה וע' סעיף י'ג' פרט המשש וכותנות : רט' (לט') אפי' היכא דצריכה לחש לועיב בבעניף א' כ' שלא נקבע העי'ב המכיק דנעקר בע'א לא הפסיד והבעי' חממיין לעצמו לחש דעuib אף שלא ראתה בו הרבה פעמים כ' שלא קבועה וסת' אחר תעיב עלי' סק'יה סק'יה' וני' דחויכא שלא ראייה ע' דוב עד אחר ד'א' יומ' רק סיום ד'יב' והזאה א'יל' ז'ק י'ל דליך' א'יע' לחש לעי'ב' אף לעצמו : כ' (ו') וסה הפלגה אינס הולכים אחר תחלת הותת לשער הפלגה מתחלה ראייה לתחלה ראייה אלא מסוף ראייה לתחלה ראייה כגון אם למשיכת בותת א' ראייתה נ' יטם ובוטף כ' יומ' מסוף ראייה זו שהוא יומ' כ'ג' לתחלה ראייה ראתה ב' יטם חוששת ליום כ' סופ' ראייה זו השנית שהוא יומ' כ'ג' גתחלת

יד אלין

(ל) סע"ה סק"ד : (לה) ז"ע : (ט) ב"ד ו' ותומ"כ ד' והכל"מ נ' וככל ק"כ וuch"c ט' וס"ח כ' ומחמאות סע"ה סק"ד ולוקמי רימ"ג ד' סק"ז מקלין דנערק כס"ה נל' געט"ז וחוז"ל נחרויס י"כ וכוכ"פ ה' מוכן נ"כ גמנסרטה ק"ג סק"ח כטמ"ז להחמיר טל' גענער כס"ה וויל' ננדרא פטומים עד סנקביה וסת' חזר ס"כ כברעתוי כמ"ס צפיפות : (ט) כס"ע ארכ קפ"ד סק"כ נכס מהריו'ן וגנט"ד ות"ש וקו"ה מס סק"ד וסיחן קפ"ז סק"ט וויל' סק"ג וטימן קפ"ז סקמ"ה מוכן

באר יצחק

הזרדים : (בב) ע"י פ"ג נכוונה הצע"ע צע"ה
כ' מחרונים : (ל) ט"ל ט"ו סקל"ח פט"ה כ'
מלכ"ט ד' ונקר סק"ו נס חורונים :
(א) כחו"ד מהמיר נו"ז דעריך נחים לפוען
הכל מפתחות הפטוקיס דסק"ל ומונרת טן
רכ"ה ק"ב ט"ז פט"ב וט"ג נס מקור סק"ג נס
סק"ג וכ"ט פט"ב וט"ג נס חיז"ל ונין
שיiker דוסת לדרכן ולהקל שומפני כמ"ט פועל
סק"ר נס פט"ה נקו"ה י"ה : (טב) צוריוס
וינ"ג חלופים כ' : (טג) חום ס"ד ד"ה חותם
ורפנ"מ זօר מתחנא ס"ג וט"ג : (טד) מנה
גדה ט"ט : (טז) ט"ז צ"ץ ד' :
בע"כ
נקטין דוקה ובנ"ס כו"ה חוקה חכל עכ"פ לכולו סי"ו נפקור סוסת יקי' די נן
בכ"ס כיו"ן דופק לדרכן ייל הטעס ביו"ן דכה"ל עקי"ה סי"ו קוונת וסת לחורת ה"כ
הס נלפמר דככ"ס . נפקר סוסת וערין נו"ז חפה נסמת להתרת כי קביעות וסת זוקה
בג"פ ה"כ כו"ה מלחי וטהרי (צטלה כ"ט) ומוד י"ל כיו"ן דלק' נמקלין כספק וסת
סי"ו דוקה כספק קביעות וכות חכל הא בכור כיה' להס קנווט ווולד ספק נפקילדט
סוסת מוקמיין חמוקה ווין להקל לכ"ע (יטש"ק פק"ח) ומוד ייל כיו"ן בסוכו ספק' קידוח
דרכוומל נו"ז חמלין ספיק' להקל (כו"ט סק"י) וטפ"ג ולף למ"ר וסת לאלהי'הלו טו"
ווס רק ספק כמ"ט חמוי' ק"ל סק"ס נס רכ"י מס פ"ז גרא"ס דהו"ט וויל דהו"ט וויל
חבור' נס לולמה וט' חס חריד קפ"ס גרא'ס ואקס נג"ה כתכ' אכתב סטאצ' וווקען
dosת סי"ו חוקה נרווע דרכנן ומכ"ה ה"ז וס' גנד' חוקה ה"פ' חיונכ' מה' סטמ"ש
לו"ס

יוזן שעברה עונתה ולא ארשנה מותרת בלבד בדיקה ליל' (ט) וכן - כאשרה הנייע לפורת והחילה לדראות מכ' יומם ל' יומם וערין לא קבוענו נ' ש' בחרין כן (ט) או אחד פעמי ראשון: ב' ח' (ט) ע'וב דסעיף א' דינה כוות' בוע' (ט) דאשרה לסתש אחר ל' עד שתבחן כלעל סקמיה (ט) אבל לעבון עיקירה נעהקה בפ' א' בכקל'יט רק הבע'ג שמתפרק אף בזה תע'יב: עיף ח'. ב' ט' (ט) פעמים שתיהה הפלגה שקובעת בהם הוות בדילוג כבן שראתה היום וראתה שנית לסת' ג' ושילישית טופ' ל' וארביעית ל' ל' ב' קבועה וסת' לדילוג של הפלגות (ט) לחוטרא ווועיטה אח' ב' ליום ל' ג' ואח' ב' ליום ל' ד' ובן ל' עולם (ט) ואינה נעהקה חות' מנ' ב' לדילוג סק'יד (ט) אבל לא פ' קולא ריאנו שציבור נם לחוש ל' יומם רב רק כשרואת ברתישיות יומם ל' ג' נבר או נקבע וסת' לדילוג של הפלגות פ' קולא שא' ז' לחוש נם ליום ל' ג' רק ליום ל' ד' נבר ואח' ב' ל' יומם ג' עולם: ג' (ט) וכן אם היה לאשה חזאת וסת' אחרות קבוע איןיה עוקרת ת' ה' הווא א' שורה חמישית בל' ג' אבל לא אחר ל' ב' שהיא פעם ניעית: לא (ט) וצ'ע במס עבדו נ' חרישים ולא ראהת בדילוג בנן ג' ד' זה ל' ג' ולא ראהת א'ס דינ' ממש כוות' השות' שכ' שלא קבועה וסת' אחר לא נקר וכשתראה פ' א' תחוור לוות הרראשון ואת' שדרינו שוה בזה לוות ה' השות'

הנִזְקָנָה

אר יצחק

ההוויות : (ננו) נציג לתרן קותם הקמ"ר פ' תלכ"ט ו' ; (נד) פר"ד גלירוג המג'יס הנג'ל ; (נה) רצ"ה פ"ג כמול גנריי סקיי מילוט פ"ז וזאת צה"ב כי פ"ט : (נו) צ"ז י' חותה"ט סקיי פס"ה י"ד : (נת) ט"ז סקיי צ"ז י' מוש : (ננה) צ"ע ; (נת) ט"ז סקיי צ"ז י' וכק"ר מלהוניס - וכשוחל נלה ס"ד ורוכב"ם ורוכב"ן ומול ורחל"ט וריכ"ט מ"ק ליק"ל לרוד צ"ויזו הכל צה"י דניריתן כותה"ה ז"ט וצ' צ"ויזו ה' : (ס) ס"ה פ"ז צ"ג סקיי להרוניגן טעיף ו' : (סא) הוו פס"ט : (סב) ט"ז סקיי צ"ז י' וכק"יט נרכ"ג נלה ס"ד מהרוניס צ"ה פ"ז ו (סב) מלכ"ס פס"ט י' : (סב) פר"ד נס"ח פ"ה צ"ב

סמסמאות: (ט) דוחקה הולח נומנו כו סיינו כו מטעם טקו ריגל נכו לכל גאניס ט"ב י"ד: (ט) הכל גאניס ליכע אף לריך דרכיה ס"ר חינה קונכיה וסת זה אל רחינה רחינה אין צליה טס האפנוג ולו טס דילוג והוין מן המניין כלל: (ט) סמואן כלעה ב' דט"ע סצ'יך ו' פג'הן החוץ דריינגן די גאנס דוחוים וצעני גאניס ס"ה אקלון בגי' נדר' דוחוים ובגי' לדז'ויס ולומאלט: (טט) סמואן כפנרו רחינה טפ' ו' פג'הן החוץ לריך ל' דוחוים פ"כ לריך כלון גאנס דריינגן פ' דוחוים טפס וראיה רחינה אין טס קיגוין כלל דה' אין טלה טס האפנוג ולו טס דוג וטפ'ה יט פלאה רק טס האפנוג וגס דילוג דריינגן חייט רק עד גאניסים וכלגר

תחלה ראייה (ט) אבל לא יסתכל על ההקלות ספורות זו נך על טופ הראיה
טופש (טנ) ובגען יופיר לעצמו לוחש להחשב גם מתחלה דאייה לתחלה
ראייה והעיב [

סעיף ג. ב א (ג) אם קבועה וסת לשעות ולא ליטים אינה חוששת אל שעתה בלבד והופכת זהה נערך בשעה אחת ואפי' לא בדיקה: כב (מ) כגון שראתה כמה פעמים ביום שאין בניין או אירור וח' פון רהדרין שחוששת לאחרון שבתים שהוא חסן בדין ומפט שאינו קבוע ובכל הג' ראתה בולם בשעה אחת במו ישרה קודם הוצאות היום או חוץ הלילה ובכזהו או אינה חוששת בח' תמו רק בשעה זו לא עננה שליטה ובשבורה השעה ולא בדקה מתרת: כג (מ) וכן הרין בופת קפיציות או אחד טבייתה נ' אינו אסורה רק ש... בשיש לה שעה בזעה לדאייה: כד (מ) וכן אישת שחייתה רואה כל אימת דהות סלקא מבילות מצוה שהוו מרכנות בה בנות עירה בכניסתה לעיר ה' מורת בעלה טרם כניסה לעיר וכן כל ביזוצא בונה: בה (מ) וגם אירע שראתה עם אחת ביום קורם שעה זאת או לאחריה או דינה במו אתה שאיל' שום זום ביר� ואסורה בז' חמץ רבג' בזום ביא בריבוב:

עיפוי ד. כו (מ) וסת הקבוץ נ' א' אעטש שענברעה עונטה לא דרנישא אסורה
קחטש א' ג' קרבוטן ז' לאוּן ה' ג' ובוּנוּן ובסדר�ן

אֶרְךָ יִצְחָק

זורה דעתה קפט הלכות נדה

אדר הימטב

בראותה בראש חורש איד' חוששת ליט' בון, ע"ש עב"ל:

הין בוטח הדילוג ווסת השוה, עזש:

טס. נס משלון רט"ז ג'ז"ה. ואכן וולום ספיטים שמילוך ג'ז"ה : שאר נ-
י"ג, כי מוכם כן, ככלנו טהור ממנה מיום קב"ה. לרוחם של רוחות
נאמלה שאיתן מותכם דתמי קדושים לנו ומך קדוש מנה צדקהם עטכני;
ויהלוט נזרן או ציממה לתוכך והן מוחות צמחי מקדר, עכ"ל
[האלפ"ה]. מטעם דתך רוחם רוחות רוחות
מדעת יוכן. וכן סימן מותכם גב' כו"ט צדקהם רגינ'ה לרוחות,
סימן מהו רוחן צדקהם קריב'ה לרוחות,
וכם למל' כלינו לדמות רוחות עטכני מון.
וזה רוח' רוח' מותכם ליר'ן.
רוחה כל עטכני וגס ליום עטכני מן רוח' יוס. צדקהם, מס' נ-
גס' זהה נרכשה מותך לאפלה נטערת עטכני ימים מן יום עטכני (טה"ר)
[גמ'קן] ומון רוח' מותך קרי'. מל' ק נטער פטוט דתך סימה נרמולת
לר'ה גס מטבח'ן בעטכני וווקיפא נדרות צדקהם, פטוטם ופטוטל
לכלבו' נלמען מניין מלחמי' עטכני' מותך גס לאפלה עטכני'
ממנה, ולו' נטכפ' נן צמלה סוףטיקה לרוח' יוס צדקהם ציילום,
לאקען עליות נטכפל' זה. ח' על' נן אנדער נטור דטער קהן ומולו'נו
טעם, ובצערן כהן הנטער רוחות ציטרלן לדגס נטערת צדקהם מותך
טער, והוא נטער כל' רוחם, לכל' הסחצ'זם: [יט'] שתקבב' וסת אחדר
בדיזו. פירוט, ואכפי נל' נקנע. ואינו נטער זוקם סטודזע נקנע
ספלה, בגין רוחם נטער מותך יוכן. כי' קונדז'ן וטל' מותך
וכ'ם צ'ה'יר וטל' מותך ציון, כי' קונדז'ן וטל' מותך מותך;

נורת השלים

אוצר מפרשים

卷之三十一

סיטי לו נלמר גס אין לרוטולו זו. ומווועז זען ציינע מהד ט דיא ואילע
הפליג למולוק גס עט לרמ"ה, ווילר סקסטון גמור קולו גולדטקה גולדטק
הדא חיליר לומט נט' צו, מומפסקייה לרהיימ רעלט מילט מיל זינטימיס,
לטס רקיטס מוצקם נאפענט פערטיזס יוס נויליכת זקסטונטס אין מן לרהיימ
לטס מוזט זיליל, וכמו שאכטב פטור
בכמונן זעמיה קהן זטיטס כיגלא לומתקט טרייל זטלה עטלייס
לטומט ביזט עטלייס זקינטס ליטס לעולס זעט (ויט) זטמקין
טליטס זט זוחט טקளוין, וכטיגיען
יוס עטלייס ליטאליטים צאנטס מטולו, הא מזונט ערלעה מוצקם
לטהפונגט עטלייס מלולעה צקחות צאנטס הילג מוצקם קומלעה מלולעה
לטאליטים יטס מרטליטים צאנטס גולדטקה עטציזו, וכדליך זונט גויל דראט
יעטצען טוף פליק נזנות כומטיס זונס לא, צו, מאכ"ל, וויל זומל כנדז
מכומיס יונטו זטיפט מטיל ג, לא, הילג דעציין הילג זט זט צאנטגס פפני
הצלאטן, וואדרטא מטס לרהייא לדעת לרמ"ה, דאס גט מילין הילג מען
לטהיימ צאנטס ציון צילג קומטס פלטזיא זטס לרהייא קותס צאנטס, הילג
טאיטמא דרוייס ליטומט ביזט עטלייס כומטעלס ומוצקז זקינטס
ויאטמיינס ליטומט עד צאנטס, על אין קומיל ליס נט' קומל גראיס
דריך יעטצען טוף פליק נזנות כומטיס הילג מילין מן זטפה צאנטס
רטומט נלטומט הילג מאנטה גולדטקה גולדטט, וואטזוקין מרכז פטט
זטצעילן ליה צאנטינע מיטשע צאנטס זטזונט, חט בעט צאנטס צאנטס

השכלה והחכלה

בקדוזה

באר הנולַה
עם ציוגים מהשָׁד

כג. ממנה נס קם [מצ]
 דג. קיד"ג גי"ג אכ"ל
 סס דג קיד"ג פ"ט ומי"ז
 [ט"ז] סס דס דס נס נס
 נס דס דס נס נס: לה' ש

פ"ט טמן ב' כו, [ט]:
 סמ"ב. כרכ' טומן נריה
 דרכ' יטומנה סס לא, ז
 וכן פנק סכט"ה
 גמורט סכט' מ"ז צנער
 ג. י"ג, ז:

צירוניות ל"רם"א
 עם צירוניות מהש"ר

(ט) סוד עתמתה קן בעש
 רמב"ן [עלטת מס פ"ה
 האללה כה:]

ט בית יוסף עטמה קן
 דס ומי"ס נס נס[מן]
 דעתה רוזה (האנט פל
 נשל' מנט שאב מוקן
 גומת לות [לן] רושביה'
 גענש נטש ציט' ציט' זי,
 ז' ורא"ש [נמס פ"ט פיקט
 ג] וארכאי' בבור בעני
 הנפש נס טמן ב' כלשה מד'
 שבכיאו ביהם סוך טעריך ב'
 [טמונת סס דס נס נס]
 ייז'ו:

(ט') סוד עתמתה קן

תקודות הרכבת
שם פיק' כה ותומתני
בדבורייהם בר. ול' קפה
טלייה כטבאל
כ נלעט וכיניט
ב' ווק' גולדטן ולעט
ט' טנטון פל' נקנעם ול'
ב' איז'ק שטראַסְטֶר ווק' ווק'
ט' דערטָטֶר כר. ול'
ט' טומטוי אַסְטֶסְטֶן
מִיכְּזָן מ' לְסָמְמֵי
לאַטְּמָה מְוִילָּמִים
וּקְדָּשָׁן:

